Societat | Manel Larrosa | Actualitzat el 28/08/2020 a les 12:00

El model d'eixos i polaritats a la Regió de Barcelona

«La metròpoli d'eixos són propis de la regió de Barcelona, però en el límit, s'ampliarien amb més eixos fins a abraçar tota la dimensió catalana»

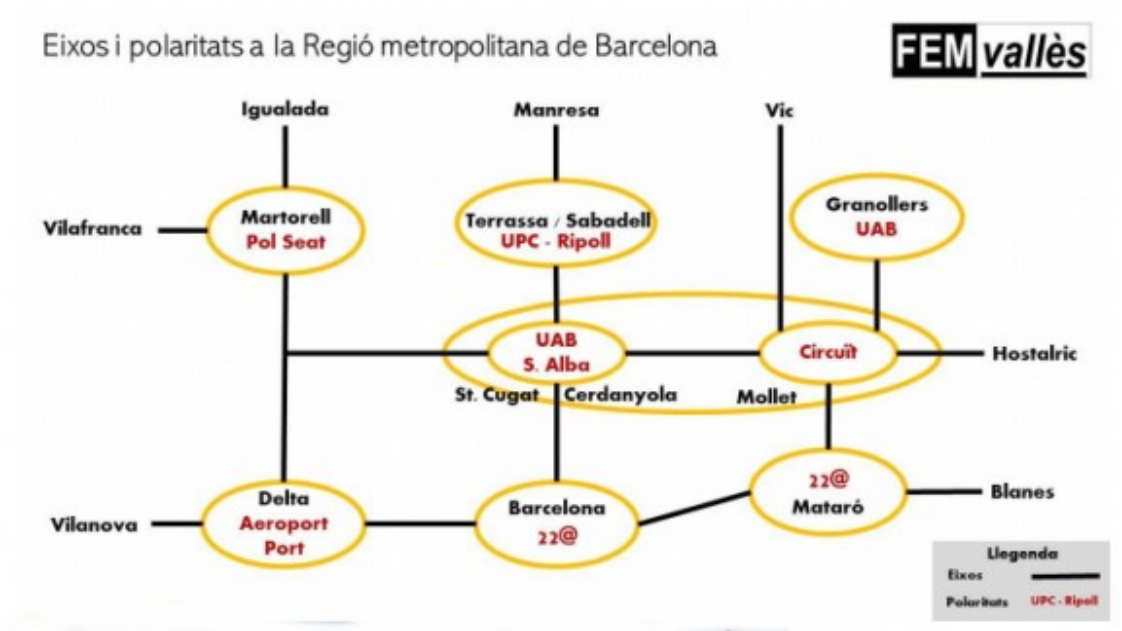
Una metròpoli de corones es forma amb un únic sol -l'astre rei- i planetes menors mentre que una metròpoli d'eixos és com un arbre amb branques que sosté una capçada frondosa. La regió de Barcelona ha de definir per quin model opta. Aquesta no és una decisió sense context, ja que el sistema urbà de la seva regió i el de Catalunya són prou complexos i allunyats d'un simple símil planetari. Catalunya és, més aviat, com un sistema biològic fet d'òrgans especialitzats, uns paisatges regionals humanitzats que són alhora economies. Dins la regió de Barcelona una metròpoli d'eixos definiria projectes a gran escala, fets per salts, i no només s'entendria per l'increment de la taca d'oli central, tal com estem acostumats. Una taca d'oli amb voluntat d'emmurallar-la com fa avui l'AMB perquè no s'escapi enfora res valuós.

Els projectes de la metròpoli d'eixos són propis de la regió de Barcelona, però en el límit, s'ampliarien amb més eixos fins a abraçar tota la dimensió catalana. Com a projectes no són inèrcies ni simples continuïtats, sinó tot el contrari, formulacions de salt i noves identitats. Per exemple, el Maresme, la frontissa entre Barcelona i la Costa Brava (res de menor!), hauria de ser la continuació del 22@ del Poble Nou, desenvolupat sobre una estructura lineal que és la costa, el ferrocarril i l'autopista, amb centralitats a Mataró i més enllà. Significaria una irradiació i explosió de Barcelona.

Martorell, nus del país i seu de la Seat, hauria de ser objecte d'especial cura. És tan important com el delta amb port i aeroport, només que la visió per corones ho ignora del tot. Formació, recerca, fira... han de situar aquest espai com a un nucli d'escala catalana i les comunicacions ho afavoreixen: AP7, A2, R4, R5 i R6.

La metròpoli d'eixos comportaria també un major equilibri dins el Vallès, per exemple reforçant Granollers com a seu universitària, avui concentrada a la UAB i la UPC de l?Occidental. Es situaria al peu de l'estació de la línia R2 de Rodalies, on és possible un campus urbà. D'altres polaritats a l'Oriental serien al voltant de Circuit de Montmeló i a Mollet als vells espais industrials entre el nucli, l'R2 i l'autovia C33.

Una estratègia regional plantejaria aquests nodes enfilats en eixos de comunicacions i sistemes urbans, entenent tota l'economia que hi ha en aquests espais. I per això caldria mirar als vells espais industrials, per tal d'afegir nova vida a nuclis antics, per exemple aportant nova significació als vells centres de Terrassa i Sabadell. En el cas de Sabadell hi ha sis quilòmetres de riu industrial, el Ripoll, un lloc immers dins d'un potent espai natural. Si aquest no esdevé un projecte regional, no assolirà mai l'escala que només ella li pot aportar, perquè l'escenari local sempre serà insuficient. L'especialització urbana regional és la clau general, també a Terrassa (UPC, Leitat...) i a tots els escenaris antics, perquè no es tracta d'una lluita liberal descarnada, en la qual només puguin sobresortir els espais de l'economia global més competitiva.

Els eixos plantejats Foto: Manel Larrosa

Tots els grans eixos que arriben a Barcelona són eixos de país, encara que per mobilitat pensem que surten de Barcelona vers el país. Només un eix li és tangencial, el del corredor prelitoral que passa per la banda vallesana de Collserola. Aquesta és la columna vertebral del país amb la qual la capital ha de relacionar-s'hi molt millor. Els serveis regionals ferroviaris que aniran des de Lleida i l'Aldea fins a Figueres han de fer parada darrera Barcelona, al Vallès, i els barcelonins ho han de tenir a tocar amb el que ha de ser el nou túnel de FGC al Vallès.

Totes les polaritats regionals, noves i antigues, pressuposen una estratègia econòmica productiva avançada. Hi ha base empresarial a cada pol, a reforçar amb actuació pública. Aquest no és altra cosa que un plantejament win-win entre Barcelona i la seva regió.